

Genade en Oordelen: Christus als Verlosser en Rechter

Prof. Johan Malan, Mosselbaai, februari 2014,
<http://www.bibleguidance.co.za/Afrartikels/Gerechtigheid.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes, een weinig bewerkt en voetnoten door M.V.

Een van de attributen van God waaraan in moderne prediking en bijbelstudie alsmear minder aandacht gegeven wordt, is Zijn gerechtigheid. Deze eigenschap van God leidt ertoe dat Hij van mensen die naar Zijn beeld geschapen zijn, recht en gerechtigheid eist omdat Hij alle vormen van ongerechtigheid haat en verbiedt (Efeziërs 4:24). Ongerechtigheid is zonde, en God heeft Zichzelf ten doel gesteld om een einde aan de zonde te maken door Zijn toorn en oordelen over onbekeerlijke zondaars uit te storten. Na het eindoordeel, en de verdelging van zondaars en de duivel die hen verleid heeft, zal Hij een nieuwe schepping maken waarin nooit enige zonde en ongerechtigheid zal binnenkomen.

Een ander, populairder attribuut van God is Zijn barmhartigheid. Dit brengt Hem ertoe genade aan zondaars te betonen, hun zonden te vergeven en hen van alle ongerechtigheid te reinigen. Zijn genade doet echter geen afbreuk aan Zijn rechtvaardige straf over zondaars, en daarom kan zonde slechts vergeven worden indien de straf daarvoor betaald is. Dit is het waar de plaatsvervangende kruisdood van Jezus Christus voor staat. God wil hebben dat zondaars zich door Christus tot Hem zullen bekeren, zodat zij het oordeel over zondaars kunnen ontlopen:

“God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden van de onwetendheid, nu overal aan alle mensen dat zij zich moeten bekeren, en wel omdat Hij een dag vastgesteld heeft, waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man Die Hij daartoe aangesteld heeft. Daarvan heeft Hij aan allen het bewijs geleverd door Hem uit de doden te doen opstaan” (Handelingen 17:30-31).

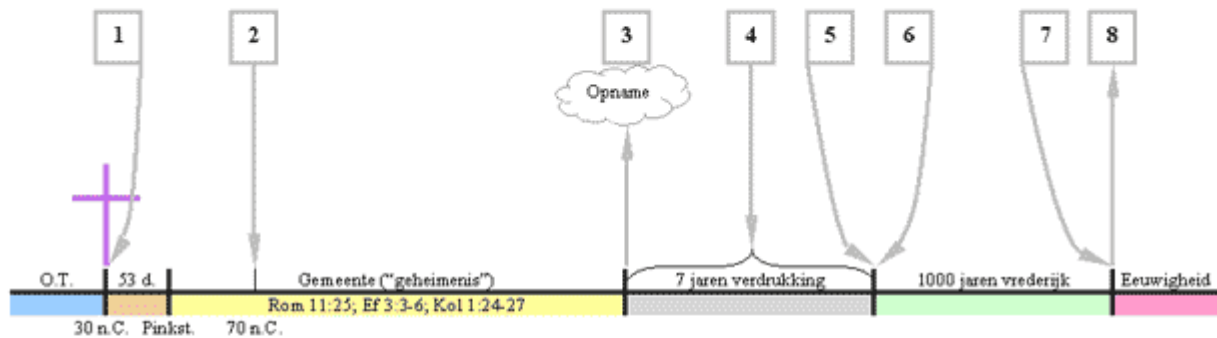
Omdat Jezus stierf en uit de dood is opgestaan, is de weg voor de bekering van alle zondaars geopend. Allen die niet verzoend zijn op grond van Zijn dood zullen zelf de doodstraf voor hun zonden moeten ondergaan.

Omdat Jezus Christus de straf voor de zonden van de wereld gedragen heeft, is Hij niet slechts de *Verlosser* van een verloren mensdom, maar ook de *Rechter* Die alle onbekeerden zal oordelen. Hij is ertoe gebonden om allen te oordelen die het pad van de zonde boven zijn gerechtigheid en genade verkiezen. Wij leven sedert Jezus' eerst komst in de tijd van genade waarin eenieder gered kan worden, maar weldra zal de genadetijd voorbijgaan en dan zal het eindtijdse oordeel aanbreken. Het grote aantal ongeredden die de duisternis meer liefgehad hebben dan het licht (Johannes 3:19), zal in de komende zevenjarige verdrukking aan Gods toorn onderworpen worden. Met het oog op deze oordelen, die dreigend nabij zijn, imminent, moet het evangelie met zijn boodschap van bekering met hernieuwde ijver overal op aarde verkondigd worden.

Wanneer mensen tot bekering en geloof in Christus opgeroepen worden, moeten wij daarbij zorgen dat zij de realiteit van Gods oordelen goed begrijpen. Genade kan slechts in het licht van Gods rechtvaardige oordelen juist begrepen worden, en er liggen voor het mensdom nog verscheidene grote oordelen in het verschiet. De nieuwtestamentische bedeling begint met een oordeel over zonde (het kruis van Christus) en eindigt met de rechterstoel van Christus (voor gelovigen). Daarna volgen nog tal van oordelen over deze aarde, met aan het eind het oordeel voor de “grote witte troon” (van alle ongelovigen). Tussen het kruisoordeel en de rechterstoel van Christus loopt de bedeling (of dispensatie) van genade; m.a.w. de kerkbedeling, waarin de boodschap van de reddende genade van de Heer Jezus aan alle naties verkondigd moet worden. Samen met de boodschap van genade moet de boodschap van Gods oordelen echter ook verkondigd worden, want dit beklemtoont de aansprakelijkheid die alle mensen tegenover God hebben ten opzichte van wat zij met hun levens gedaan hebben. Iedereen zal in een of ander stadium voor Zijn troon verschijnen. [Zie plaatje hieronder].

Acht oordelen vanaf het kruis: God oordeelt iedereen

(Plaatje toegevoegd uit: <http://www.verhoevenmarc.be/schemas-kaarten.htm>)

- 1 Oordeel over Jezus Christus aan het kruis. Hij droeg plaatsvervangend de straf voor de zonden van de wereld. Gelovigen worden gered.
- 2 Oordeel over Jeruzalem en de Joden wegens hun onbekeerlijkheid. Verharding over Israël en diaspora.
- 3 Oordeel voor de "Rechterstoel van Christus" (Rom 14:10), gelijk na de Opname van de gelovigen: beloningen.
- 4 Oordelen over de hele wereld. Als gevolg daarvan komen velen tot bekering. Israël komt tot wedergeboorte.
- 5 Oordeel over het Beest, de Valse profeet (de Antichrist) en hun aanhangers (Op 19:19-21).
- 6 Oordeel van de overlevenden van de grote verdrukking (schapen en bokken, Mt 25:33, Joël 3:2) & Satan geketend (Op 20:1-3).
- 7 Oordeel over Satan en de misleide volken, aan het eind van de millennium.
- 8 Oordeel voor de "Grote witte troon" van de gestorven ongelovigen (het laatste oordeel, Op 20:11).

M.V. 21 januari 2013

Het nauwe verband tussen genade en oordeel blijkt ook uit het feit dat de Heilige Geest ons overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel (Johannes 16:8). Een persoon moet eerst van zijn eigen zondigheid en verlorenheid overtuigd worden, alsook van de doodstraf die over alle zondaars uitgesproken is. Daarna wordt hij van de gerechtigheid van Christus overtuigd, namelijk dat het Lam van God de straf voor onze zonden gedragen heeft en daarom in staat is om ons vergiffenis en vrijspraak aan te bieden: "Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere" (Romeinen 6:23). Gods rechtvaardige oordeel wacht hen die deze genadegave weigeren.

Het oordeel over zonde

Laten we eens kijken naar het oordeel dat aan het begin van de christelijke bedeling voltrokken is. De doodstraf over zondaars is reeds in het Oude Testament bevestigd: "De mens die zondigt, die zal sterven" (Ezechiël 18:4). Gods heiligheid, rechtvaardigheid en de onveranderlijkheid van Zijn Woord vereisen dat Hij de zonde moet straffen. Op Golgotha heeft Christus de straf van God over de zonde van de hele wereld op zich genomen: "Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen" (Jesaja 53:5-6).

Het ogenblik toen de last van de zonde van de wereld op Jezus gelegd werd, heeft een donkere scheiding tussen Hem en Zijn Vader teweeggebracht. "Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem" (2 Korinthiërs 5:21). Jezus heeft Zichzelf overgegeven aan Hem die rechtvaardig oordeelt en "Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft" (1 Petrus 2:23-24). Hij heeft de doodstraf die God voor zondaars bepaald heeft, ten volle gedragen en is daarna als overwinnaar uit de dood opgestaan.

Nu biedt de Heer Jezus vergiffenis aan van zonde, en een nieuw leven, voor alle berouwvolle zondaars die Hem als hun Verlosser aannemen. Het feit dat Hij de straf voor onze zonde door Zijn dood gedragen heeft, betekent dat wij niet in het oordeel zullen komen: "Dus is er nu geen verdoemenis

voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest” (Romeinen 8:1). De Heer Jezus zegt: “Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven” (Johannes 5:24). Gelovigen worden dus niet samen met de ongelovigen geoordeeld, ook niet zij die tot geloof komen in de komende verdrukking.

De kerkbedeling

Tijdens de hele kerkbedeling, wanneer het evangelie aan alle naties verkondigd wordt, rust Gods oordeel over zonde steeds op een grote meerderheid van de ongeredde mensen die op het brede pad van het verderf lopen. In deze bedeling oordeelt de Heer echter geen mensen zoals bij de zondvloed of Sodom en Gomorra, omdat we nu in de bedeling van genade zijn - niet van oordelen. Het oordeel is uitgesteld tot de eindtijd, precies nadat de kerkbedeling afgesloten is.

Wij leven nu in de laatste dagen van de kerkbedeling, die gekenmerkt wordt door grootschalige afvalligheid van de waarheid van Gods Woord. Er is een polarisatieproces bezig plaats te vinden tussen diegenen die geestelijke en morele standaarden van de Bijbel nastreven, en de grote meerderheid die Goddelijke voorschriften openlijk minachten. Deze twee groepen drijven alsmaar verder van mekaar weg, terwijl de goddeloosheid bezig is om ongekende afmetingen aan te nemen. De Heer Jezus zegt: “Wie onrecht doet, laat hij nog meer onrecht doen. En wie vuil is, laat hij nog vuiler worden. En wie rechtvaardig is, laat hij nog meer gerechtvaardigd worden. En wie heilig is, laat hij nog meer geheiligd worden. En zie, Ik kom spoedig en Mijn loon is bij Mij om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn” (Openbaring 22:11-12). De werken van mensen zijn de uiterlijke manifestaties van hun innerlijke overtuigingen en zullen derhalve door de Heer gebruikt worden als een grondslag voor Zijn oordelen.

Zij die op het smalle pad van heiligmaking lopen bereiden zichzelf voor om de hemelse Bruidegom tijdens de Opname te ontmoeten, en daarom streven zij naar grotere gelijkvormigheid met Hem: “En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, zoals Hij rein is” (1 Johannes 3:3). De andere groep mensen loopt op het pad van ongerechtigheid en beweegt zich alsmaar verder van de ware Christus weg en wordt voorbereid om na de Opname navolgers van de Antichrist te worden. Velen van hen behoren tot kerken die nog slechts in naam christelijk zijn, maar zij zijn reeds erg ver van bijbelse waarheden afgedreven: “Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen” (1 Timotheüs 4:1). Zij zullen samen met de aanhangers van de niet-christelijke geloven verwonderd de Antichrist achterna lopen en niet eens beseffen dat hij een valse Christus is (Openbaring 13).

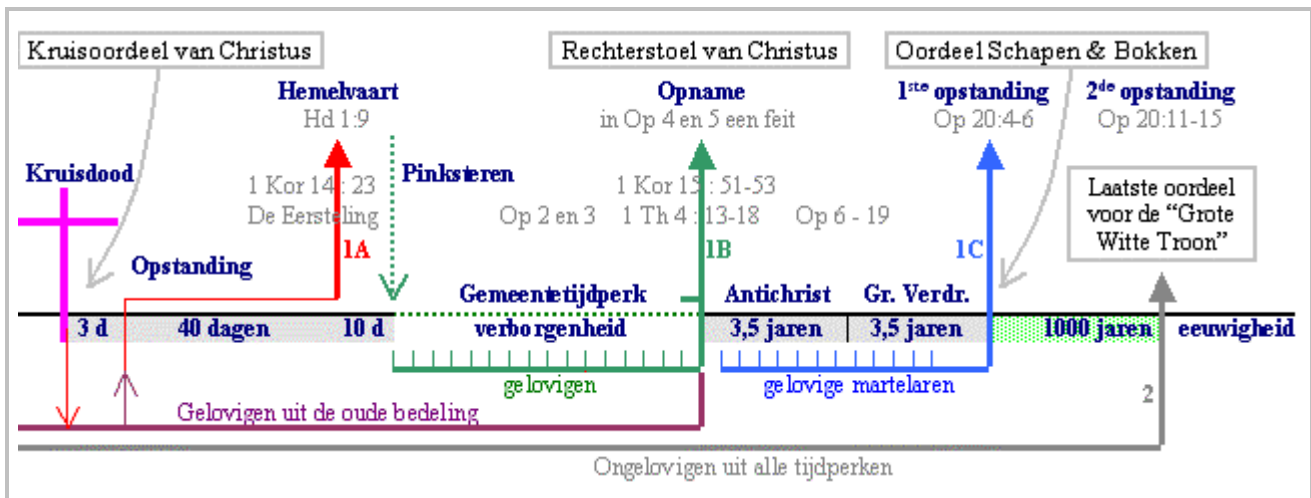
Wij beleven thans de finale vorming van deze twee fundamentele groepen op aarde. De kleine groep oprechten komt steeds meer onder druk te staan omdat zij zich niet aanpassen aan het verderf van deze wereld, die in zijn wezen antichristelijk is. De grote groep afvalligen omvat al de ongelovigen en aanhangers van niet-christelijke geloven, alsook naamchristenen die slechts een schijn van godzaligheid bezitten, maar zonder wedergeboorte zijn. Zij sturen onvermijdelijk af op de oordelen van God welke tijdens de verdrukking over een duistere wereld uitgestort zullen worden.

Het rechterstoel-oordeel

Gaan christenen geoordeeld worden? Nee, zij gaan beslist niet samen met goddelozen voor de “grote witte troon verschijnen” (Openbaring 20) waar mensen wegens hun zonde tot de vuurpoel veroemd zullen worden. Zij gaan echter wel voor de rechterstoel van Christus verschijnen, welke een beoordeling zal zijn en niet een ver-oordeling. Aan het eind van de kerkbedeling zullen alle ontslapen gelovigen van alle tijden in verheerlijkte lichamen uit de dood opgewekt worden, en de levende gelovigen zullen in een oogwenk ook met onsterfelijke lichamen bekleed worden (1 Thessalonicenzen 4:16-17; 1 Korinthiërs 15:51-52). Samen zullen zij de Heer Jezus tegemoet gaan en daarna voor Zijn rechterstoel in de hemel verschijnen om rekenschap van hun levens te geven en een genadeloos voor toegewijde dienst te ontvangen.

Paulus zal zich ook onder deze grote schare bevinden die voor deze rechterstoel zal verschijnen. Hij zegt: “Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardig-

ge Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad” (2 Timotheüs 4:8). “Die dag” verwijst naar de Dag des Heren die tijdens de zeven jaar van verdrukking een aanvang neemt. In de tijd vlak na de Opname, zal Paulus voor Jezus de Rechter verschijnen om loon te ontvangen voor zijn arbeid in de Heer. Alle gelovigen zijn begrepen in deze afspraak: “Wij zullen toch allen voor de rechterstoel van Christus gesteld worden. ... Zo zal dan nu ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God” (Romeinen 14:10-12).

Schema van de Opstanding. Zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Opstanding.pdf>.

Petrus bevestigt ook het feit van Christus' eerste afspraak met Zijn kerk: “Want nu is het de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn? En als de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en de zondaar verschijnen?” (1 Petrus 4:17-18). Dit oordeel is geen zaak die wij licht moeten opvatten, want veel christenen zullen nauwelijks gered worden. Zij zullen slechts nipt aan de fundamentele eis van redding voldoen, en zullen nagelaten hebben tot geestelijke volwassenheid op te groeien en zich toe te wijden om te werken voor de Heer.

Als gevolg hiervan zal het loon dat christenen zullen ontvangen aanzienlijk verschillen van persoon tot persoon. Paulus zegt aan de Korinthiërs:

“Maar ieder zal zijn eigen loon ontvangen overeenkomstig zijn eigen inspanning.... Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt. Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus. Of nu iemand op dit fundament bouwt met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro, ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven. Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen. Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden, maar wel zo: als door vuur heen” (1 Korinthiërs 3:8-15). Christenen hebben een ernstige opdracht om werken te doen die bij de bekering passen (Mattheüs 3:8) opdat zij niet met lege handen voor de Heer zullen verschijnen. De Heer heeft ons niet alleen gered om ons naar de hemel te brengen, maar vooral ook om voor Hem hier op aarde te werken opdat er zielen zouden gered worden (Johannes 20:21).

De Heer beklemtoont het belangrijke beginsel van dienstbaarheid in verscheidene gelijkenissen. In Lukas 19:11-28¹ zegt Hij dat Hij aan elk van Zijn tien dienstknechten een pond gegeven heeft om daarmee handel te drijven in Zijn koninkrijk. Het pond duidt op een goddelijk werkvermogen, m.a.w. op de instaatstellende kracht van de Heilige Geest.² Uit deze gelijkenis is het duidelijk dat de dienstknechten van de Heer niet allen dezelfde ijver aan de dag leggen in Zijn dienst, want sommigen maken veel winst, anderen maken minder winst, en nog een groep maakt geen winst. De luie

¹ De gelijkenis van de ponden in Lukas 19 betreft geredde gelovigen en de beloning die zij ontvangen na Jezus' wederkomst: de slechte slaaf verliest enkel zijn beloning. De gelijkenis van de talenten in Mattheüs 25 betreft het christelijke getuigenis op aarde en haar verantwoordelijkheid, met ware en valse christenen: de onnutte slaaf komt in de hel terecht.

² David Gooding noemt de ponden als “de middelen die aan zijn of haar beheer zijn toevertrouwd gedurende Zijn afwezigheid”, *Volgens Lukas* p. 362.

dienstknecht die helemaal niet voor zijn Heer gewerkt heeft en zich slechts verontschuldigt, verliest zelfs wat hij bezat: “Want ik zeg u dat aan eenieder die heeft, gegeven zal worden. Maar van hem die niet heeft, zal ook afgenomen worden wat hij heeft” (Lukas 19:26).

Als u nalaat om de gelegenheden te gebruiken die de Heer u biedt, wordt dit bij Zijn wederkomst afgenomen en aan een ander gegeven die zijn plicht nakomt. Het zal niet uw behoud kosten maar wel uw beloning. Paulus zegt dat zulke mensen niet opgroeien tot geestelijke volwassenheid in Christus maar “heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen om op listige wijze tot dwaling te verleiden” (Efeziërs 4:14).

Het rechterstoel-oordeel gaat niet over redding, want slechts geredde mensen zullen de gelegenheid hebben voor Christus te verschijnen: het gaat hier over de aard van uw leven na de bekering. Hebt u slechts van de genade van de Heer gebruik gemaakt voor redding en vond u dat voldoende, of hebt u Hem ook vertrouwd voor genade om u met Zijn Heilige Geest te vervullen en dienstbaar te maken? Het doel van uw redding is immers niet slechts om Gods oordelen te ontvluchten, maar ook om heilig te leven, een actieve wederkomstverwachting te hebben en de Heer met alle ijver te dienen.

“Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen, en leert ons de goddeloosheid en de wereldse begeerten te verloochenen en in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven, terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus. Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken” (Titus 2:11-14; vgl. Efeziërs 5:25-27).

Paulus heeft ten volle gebruik gemaakt van de veelvuldige genade van de Heer om in elke behoefte van zijn leven en in christelijke bediening te voorzien. Hij heeft gezegd: “Maar door de genade van God ben ik wat ik ben, en Zijn genade voor mij is niet tevergeefs geweest. Integendeel, ik heb mij meer ingespannen dan zij allen; niet ik echter, maar de genade van God, die met mij is” (1 Korinthiërs 15:10). Put u ook uit deze grote bron van genade en deelt u dat mee aan anderen? “Laat ieder de anderen dienen met de genadegave zoals hij die ontvangen heeft, als goede beheerders van de veelsoortige genade van God” (1 Petrus 4:10).

Wij worden niet door werken gered, want wij worden op grond van Christus' genade gered zonder verdienste. Werken zijn echter het bewijs en het voortvloeiende van onze redding, want de vrucht van de Heilige Geest moet tot eer van de Heer overvloedig in onze levens tegenwoordig zijn. Na onze redding stuurt de Heer ons allen uit om in Zijn wijngaard te werken en Zijn getuigenis te zijn - sommigen voltijds en anderen deeltijds. Wij moeten echter allen Zijn getuigenis zijn, overal waar we gaan. Als wij dat niet doen dan hebben we een dood geloof, want geloof zonder werken is dood (Jakobus 2:17). Geloof in de Heer Jezus is een dynamische kracht om daarmee naar een verloren wereld uit te reiken en hen Christus' genade aan te bieden.

Laat de Heilige Geest niet bedroefd worden door uw daden maar laat Hem toe om u voortdurend van zonde, gerechtigheid en oordeel te overtuigen. Geen christen is volmaakt, daarom moeten wij gevoelig zijn voor zonde waarvan de Geest van God ons overtuigt, en ze onmiddellijk belijden en nalaten. Wij moeten ook een nieuw begrip over de gerechtigheid van Christus verkrijgen, en de Heilige Geest vertrouwen om ons zo met de heiligheid van Christus te bekleden dat het licht van Zijn tegenwoordigheid onbelemmerd door ons zal schijnen. Verder moeten we de komende oordelen van God als een werkelijkheid beschouwen en de ongeredde wereld daartegen waarschuwen. Terzelfdertijd moeten wij onze eigen afspraak met de rechterstoel van Christus met grote ernst indachtig zijn, opdat we daar niet als slechte of luie dienstknechten bevonden zullen worden, die wel gered zijn maar als door vuur heen.

De verdrukking

Nadat de kerkbedeling door middel van de Opname afgesloten is, zal er een tijd van goddelijke oordelen op aarde aanbreken welke zeven jaar zal duren (Daniël 9:27; Openbaring 11:2-3; 12:6; 13:5). In het begin van de verdrukking zal er een tijd van valse vrede komen onder antichristelijk bestuur. Dit zal gevolgd worden door een grote verdrukking zoals er nooit tevoren geweest is en ook nooit

meer zal komen (Mattheüs 24:21; Openbaring 13:5). In die zevenjarige verdrukkingstijd zullen 21 oordelen van God over de aarde uitgestort worden, namelijk die van de zeven zegels, de zeven ba-zuinen en de zeven schalen met de zeven laatste plagen, waarover we lezen in Openbaring 6 tot 19. De Heer Jezus heeft hierover gezegd: “Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet ge-weest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal. En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkore-nen zullen die dagen ingekort worden” (Mattheüs 24:21-22). Hij heeft deze tijd van oordelen die gepaard gaan met de wederkomst van Christus ook vergeleken met de oordelen in de tijd van Noach en Lot, toen een grote menigte goddeloze mensen op aarde verdelgd werden:

“En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en zij werden ten huwelijk gegeven tot op de dag waarop Noach de ark binnenging en de zondvloed kwam en hen allen om deed komen. Op de-zelfde manier ook, zoals het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden” (Lukas 17:26-30).

De verdrukkingstijd zal een tijd van goddelijke toorn over de zondaars zijn, die ongeëvenaard zal zijn in de wereldgeschiedenis. Ook Jesaja spreekt over deze tijd: “Ik zal de wereld haar slechtheid vergelden, en de goddelozen hun ongerechtigheid. Ik zal de trots van de hoogmoedigen doen op-houden, en de hooghartigheid van de geweldplegers zal Ik vernederen” (Jesaja 13:11). Dit zal een tijd zijn van grootschalige verdelging van hen die God, Zijn Woord en Zijn gerechtigheid verwer-pen en die Zijn volgelingen hebben verdrukt en gedood.

Ontzettende plagen zullen in die tijd over de aarde uitgegoten worden. De Heer Jezus heeft gezegd: “En er zullen tekenen zijn in zon, maan en sterren, en op de aarde benauwdheid onder de volken, in radeloosheid vanwege het bulderen van zee en golven. En het hart van de mensen zal bezwijken van vrees en verwachting van de dingen die de wereld zullen overkomen, want de krachten van de he-melen zullen heftig bewogen worden” (Lukas 21:25-26). Mensen zullen dan bijzonder verschrikt zijn, zoals de verzen van Openbaring 6 uitbeelden: “En de koningen van de aarde, de groten, de rijken, de oversten over duizend, de machtigen en alle slaven en vrije mensen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen. En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven?” (Openbaring 6:16-17) De “grote dag van Zijn toorn” verwijst naar Gods oordelen over een opstandig mensdom.

Veel mensen zullen die tijd van verschrikking niet overleven: “Want het land is ontheiligd door zijn inwoners: zij overtreden de wetten, zij veranderen elke verordening, zij verbreken het eeuwige ver-bond. Daarom verteert de vervloeking het land en moeten zijn inwoners boeten. Daarom zullen de inwoners van het land verbrand worden, zodat er weinig stervelingen zullen overblijven” (Jesaja 24:5-6).

Nadat de aarde van goddeloze mensen gezuiverd is, en het “beest” en de “valse profeet” verdelgd, en de duivel opgesloten en gebonden is, zal Christus’ duizendjarige vrede-rijk op aarde gevestigd worden. Pas aan het eind daarvan zal de tweede opstanding plaatsvinden, wanneer alle goddelozen van alle tijden in het eindoordeel zullen komen voor de grote witte troon (Openbaring 20:5-6, 11-15).

De keuze

U moet zelf de keuze maken over uw eeuwige toekomst, want de Heer heeft een soeverein besluit genomen om aan elk mens een wilskeuze te laten. “De Heere ... wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen” (2 Petrus 2:9). Als Hij uw verlosser is dan heeft Hij reeds de straf voor uw zonden betaald aan het kruis en u Zijn kleed van gerechtigheid geschonken. Indien Hij echter niet uw Verlosser is, omdat u Hem mijdt en niet de knie voor Hem wilt buigen, dan zal u zelf de straf voor uw zonden moeten dragen. Dit betekent niets minder dan de eeuwige straf, samen met de duivel en zijn engelen (Openbaring 20:10-15).

Elk mens oefent een keuze uit tussen het smalle pad van de Heer en het brede pad van wereld en zonde. Het is nodig dat het einde van deze twee paden duidelijk aan de mensen verkondigd wordt, opdat zij de volle ernst van de zaak beseffen om een juiste keuze te maken en daarbij te blijven.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm